

The Holy See

PORUKA PAPE BENEDIKTA XVI. ZA KORIZMU 2008.

Krist radi vas posta siromašan (2 Kor 8,9)

Draga braćo i sestre!

1. Korizma nam svake godine pruža jedinstvenu priliku da dublje razmišljamo o smislu i vrijednosti svojega kršćanstva i potiče nas da iznova otkrivamo Boje milosrđe kako bi postali milosrdniji prema braći. U korizmenom vremenu Crkva vjernicima stavlja na srce određene konkretne aktivnosti koje su pozvani činiti tijekom ovog vremena duhovne obnove: to su molitva, post i milostinja. Ove se godine, u uobičajenoj korizmenoj poruci, elim u svom razmišljanju zadržati na praksi davanja milostinje, koja predstavlja konkretan način da se pritekne u pomoć onima koji su u potrebi i, istodobno, asketsku vjebu za oslobađanje od privrenosti zemaljskim dobrima. Koliko je velika privlačnost materijalnog bogatstva i koliko mora biti jasna naša odlučnost da im se ne klanjamo, potvrđuje Isus riječima koje imaju trajnu vrijednost: "Ne moete sluiti Bogu i bogatstvu" (Lk 16,13). Milostinja nam pomaže pobijediti tu stalnu napast: ona nas uči izaći ususret potrebama blišnjega i dijeliti s drugima ono što po Bojoj dobroti posjedujemo. To je cilj onih prikupljanja priloga za siromašne, koji se u korizmi priređuju u mnogim dijelovima svijeta. Na taj se način duhovnom čišćenju pridruuje gesta crkvenog zajedništva, po uzoru na ono što se prakticiralo u počecima Crkve. Sveti Pavao o tome progovara u svojim poslanicama povodom prikupljanja milostinje za jeruzalemsku zajednicu (usp. 2 Kor 8-9; Rim 15,25-27).

2. Prema onome što uči evanđelje, mi nismo vlasnici već upravitelji dobara koja posjedujemo: stoga ih se ne smije smatrati isključivim vlasništvom, već sredstvima po kojima Gospodin poziva svakog od nas pojedinačno da budemo posrednici njegove providnosti prema blišnjemu. Kao što podsjeća Katekizam Katoličke Crkve, materijalna dobra imaju društvenu vrijednost, u skladu s načelom prema kojem ona svima pripadaju (usp. br. 2404).

U evanđelju je jasno istaknuta Isusova opomena onome koji posjeduje i koristi isključivo za sebe zemaljska bogatstva. Dok se pred našim očima pruža prizor mnoštava koje u svemu oskudijevaju i

trpe glad, riječi svetog Ivana: "Tko ima dobra ovoga svijeta i vidi brata svoga u potrebi pa zatvori pred njim srce - kako ljubav Boja ostaje u njemu?" (1 Iv 3,17), poprimaju ton ozbiljnog prijekora. Poziv na dijeljenje dobara još većom snagom odzvanja u zemljama čije većinsko stanovništvo čine kršćani, jer je njihova odgovornost prema mnoštvu onih koji trpe u oskudici i obilju još veća. Pomoći im prije je dug prema pravednosti no čin ljubavi.

3. Evanđelje ističe tipičnu značajku kršćanske milostinje: ona se mora vršiti u skrovitosti. "neka ti ne zna lijeva što čini desnica", kaže Isus, "da tvoja milostinja bude u skrovitosti" (Mt 6,3-4). Netom prije toga kaže da se ne smijemo hvastati vlastitim dobrim djelima, da se ne bi našli u opasnosti da nam se uskrati vječna nagrada (usp. Mt 6,1-2). Isusov se učenik mora brinuti da sve bude na Boju slavu. Isus upozorava: "Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima" (Mt 5,16). Sve se dakle mora činiti na Boju, a ne na našu slavu. Toga, draga braćo i sestre, budite svjesni svaki put kada pružite pomoć bližnjemu, izbjegavajući da to postane sredstvo za isticanje vas samih. Ako, dok činimo neko dobro djelo, ne postavljamo za cilj Boju slavu i dobro bližnjega, već očekujemo da nam se to vrati u vidu osobnog probitka ili da jednostavno za to dobijemo pohvale, nipošto ne postupamo u skladu s onim čemu nas uči evanđelje. U suvremenom društvu slike valja budno paziti, jer smo toj napasti često izloženi. Evanđeoska milostinja nije jednostavno čovjekoljublje: to je prije konkretni izraz ljubavi, te teologalne kreposti koja zahtijeva nutarnje obraćenje ljubavi prema Bogu i bližnjemu, nasljedovanju Krista, koji je umrijevši na križu predao svega sebe za nas. Kako ne zahvaljivati Bogu za tolike osobe koje u tišini, daleko od reflektora medijskoga društva, tim duhom velikodušno pomau bližnjemu u potrebi? Od slabe je koristi dijeliti svoja dobra drugima ako se zbog toga srce nadima ispraznom slavom: eto zašto ne traži ljudskog priznanja za učinjena djela milosrđa onaj koji zna da Bog "vidi u tajnosti" i u tajnosti će nagraditi.

4. Pozivajući nas da milostinju shvatimo na dublji način, koji nadilazi ono čisto materijalno, Sveto pismo uči da je veća radost u darivanju no primanju (usp. Dj 20,35). Kada radimo s ljubavlju iznosimo istinu o svome biću: stvoreni smo ne radi nas samih, već radi Boga i braće (usp. 2 Kor 5,15). Svaki put kada iz ljubavi prema Bogu dijelimo naša dobra s bližnjima u potrebi, izravnim iskustvom spoznajemo kako puninu života daje ljubav i kako nam se sve vraća kao blagoslov u obliku mira, nutarnjeg zadovoljstva i radosti. I ne samo to: sveti Petar među duhovne plodove milostinje ubraja oprostjenje grijeha. "Ljubav – piše on – pokriva mnoštvo grijeha" (1 Pt 4,8). Kao što se često ponavlja u liturgiji u tijeku korizme, Bog nama grešnicima pruža mogućnost da primimo dar oprostjenja za svoje grijehove. Dijeljenjem sa siromašnima onoga što posjedujemo postajemo sposobni primiti taj dar. U svojim sam mislima, u ovome trenutku, s onima koji osjećaju teret počinjenog zla i, upravo zbog toga, osjećaju da su se udaljili od Boga, te ih je strah ili mu se jednostavno ne mogu obratiti. Milostinja, koja nas približava drugima, približava nas također Bogu i može postati sredstvo istinskog obraćenja i pomirenja s Njim i braćom.

5. Milostinja odgaja za velikodušnu ljubav. Sveti Josip Cottolengo znao je preporučivati: "Nikada ne brojite novac koji dajete, jer ja uvijek kažem ovako: ako dok dajem milostinju lijeva ne zna što

čini desnica, tada ni desnica ne treba znati što ona sama čini" (*Izreke i misli*, Edilibri, br. 201). U vezi s tim je veoma značajna evanđeosko izvješće o udovici koja je od svoje sirotinje u hramsku riznicu ubacila "sve što je imala, sav svoj itak" (*Mk 12,44*). Njezin mali i beznačajan iznos postaje rječiti znak: ta udovica ne daje Bogu od svoga suviška, ne daje ono što ima, već ono što jest. Cijelu sebe.

Ova je dirljiva epizoda uključena u opis dana koji neposredno prethode Isusovoj mucii i uskrsnuću, koji je, kao što kaže sveti Pavao, postao siromašan da nas obogati svojim siromaštvom (*usp. 2 Kor 8,9*); predao je samoga sebe za nas. Korizma nas također praksom milostinje potiče slijediti njegov primjer. Od njega možemo naučiti kako živjeti u potpunoj predanosti Bogu; nasljedujući njega uspijevamo postati spremni ne toliko davati nešto od onoga što posjedujemo, već same sebe. Zar nije čitavo evanđelje saeto u jednoj jedinoj zapovijedi ljubavi? Praksa milostinje u korizmenom vremenu postaje stoga sredstvo za produbljivanje našega kršćanskog poziva. Kada slobodno daje samoga sebe, kršćanin svjedoči da nije materijalno bogatstvo to koje diktira ivotne zakone, već ljubav. Ono što daje vrijednost milostinji je dakle ljubav koja nadahnjuje različite oblike darivanja, već prema mogućnostima i uvjetima svakog pojedinca.

6. Draga braćo i sestre, korizma nas poziva da duhovno "očvrsnemo", također uz pomoć milostinje, kako bi rasli u ljubavi i u siromasima prepoznavali samoga Krista. Djela apostolska izvješćuju kako je apostol Petar nekom bogalju koji je molio milostinju na ulazu u hram rekao: "Srebra i zlata nema u mene, ali što imam - to ti dajem: u ime Isusa Krista Nazarećanina hodaj!" (*Dj 3,6*). S milostinjom dajemo nešto materijalno, znak većega dara koji možemo dati drugima naviještanjem i svjedočenjem Krista, u čijem je imenu pravi ivot. Neka ovo vrijeme bude stoga u znaku osobnog i zajedničkog nastojanja oko prianjanja uz Krista kako bi bili svjedoci njegove ljubavi. Neka Marija, Majka i Gospodinova vjerna slubenica, pomae vjernicima da se upuste u "duhovni boj" korizme oboruani molitvom, postom i milostinjom, kako bi proslavama uskrsnih blagdana prispjeli obnovljeni u duu. S tim eljama rado svima udjeljujem apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 30. listopada 2007.

Papa Benedikt XVI.